

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۲ جنوری ۲۰۱۸

فاجعه آفرینی "مهمانان ستانکزی"

یکشنبه- اول دلو ۱۳۹۶ - کابل: وقتی حوالی ساعت ۹ شب، دقیقاً هشت و ۴۵ دقیقه، صدای اولین فیر ها به گوش ما رسید اولین کاری که به دستور بزرگان که خاطرات سگ جنگی های کابل، خواب آرام شان را مختل می سازد، انجام دادیم از پشت کلکین و شیشه ها خود را دور نگهداشتن و خودداری از رفتن به سمت شمال منزل بود که می شد از آنجا "آتش بازی مهمانان ستانکزی" را مشاهده نمود. من در اینجا به حیث شاهدی از فاصله حدود یک کیلومتر فضائی نمی خواهم بحثم را به نکات آتی که می باید از طرف آگاهان امور مورد بحث قرار گیرند، اختصاص دهم. نکاتی چون:

- ۱- آنها کی، از کجا و با کدام وسایلی داخل کابل و از آنجا خود را تا هتل انترکانتیننتال که به گفته کاکایم "چکرگاه" دیگرانه شان بود و اکنون ما که اهل محل هستیم نمی توانیم به آسانی خود را تا دم درب آنجا برسانیم، رسانیده بودند.
- ۲- چگونه و با استفاده از کمک چه کسانی مسلح با سلاح های خفیف و ثقیل خود را داخل هتل نموده بودند؟
- ۳- برخورد نگهبانان و نیروهای امنیتی با آنها چگونه بود؟
- ۴- چند نفر واقعاً کشته و زخمی شده اند، آیا رقم ۴۳ کشته که رسانه های می گویند صحیح است و یا رقم ۱۸ نفر سخنگوی وزارت داخله؟
- ۵- تحقق عمل با وجود هوشدار روز پنجشنبه سفارت امریکا که گویا در یکی از هتل های کابل، عملیاتی قرار است انجام یابد، باید در موارد آتی مورد توجه قرار گیرد:

الف- سفارت از کجا می دانست که عملیات قرار است بالای یک هتل انجام یابد؟ وسایل الکترونیک کشفی و یا افراد؟

ب- به غیر از پخش خبرنامه که یک مسأله کلی بود، تا چه میزان معلومات دقیق به نهاد های امنیتی افغانستان به خصوص وزارت داخله و ریاست امنیت ضدملی مبادله نموده اند؟

پ- آیا می توانند این را ثابت نمایند که خودشان در چنین عملیاتی سهیم نیستند و نمی خواهند با جلب توجه همگانی به چنین قضایائی، کار های دیگری را رویدست بگیرند، مثلاً حمله بر بلخ؟

۶- خلاف ادعای سخنگوی وزارت داخله که با تبختر از نجات جان ۱۵۰ نفر در هتل تذکار می دهد، به گفته شاهدان عینی، حمله کنندگان تا آخرین مرمی مقاومت نموده، آنهایی که زنده مانده اند می باید از کمبود مرمی حمله کنندگان شکرگزار باشند، نه شهامت و شجاعت نیروهای امنیتی. هم چنین تلاشی که خود افراد جهت نجات شان نموده اند نباید در جمع کارنامه مثبت نیروهای به اصطلاح امنیتی گذاشته شود

و ده ها مورد از این قبیل را نمی خواهم مورد بحث قرار دهم، تمام سوال روی یک ذهنیتی است که اکثر باشندگان کابل به خصوص آنهایی گاهی گذرخود و یا دوستان شان به منطقه خواص نشین کابل یعنی وزیر اکبرخان مینه می افتد، بدین اعتقادند، ذهنیتی که ریاست امنیت ضد ملی به ریاست خلقی میهنفروش و جنایتکار "ستانکزی"، به ده ها خانه را در آنجا کرایه گرفته و در آن آنجا عوامل تروریستی را در داخل موتر های شیشه سیاه نقل و انتقال می دهد.

برای این که چنین ذهنیت و اتهامی رفع گردد، من از تمام مردم کابل و رسانه ها می خواهم که "ستانکزی" را زیر فشار قرار دهند، تا مجبور شود و عکس مهاجمان را که به ضرب گلوله کشته شده و وسیله انفجاری آنها را نابود نساخته در رسانه ها منتشر سازد. تا گذشته از مطابقت دادن آنها با هزاران کمره مدار بسته که در شهر کابل فعال است، همسایه ها و مردم عادی نیز در شناسائی و محل اقامت آنها حصه بگیرند.

هرگاه ریاست امنیت ضد ملی از نشر عکس مهاجمان در سطوح همگانی خودداری بورزد، معنای مستقیمش این است که آن ریاست نمی خواهد "مهمانان" آقای رئیس شناخته شود. ما باشندگان شهر کابل وظیفه داریم به خاطر صیانت از جان و مال خود و خانواده خود این ریاست ضد ملی را آنقدر زیر فشار قرار دهیم، تا رسوا تر از رسوا شود

دیدہ شود چه می شود!!